

Milano

Resa 2 - 2007

En resa i Zlatans fotspår

Andra trippen för klubben gick till Italien, slutmål Milano

Klubbens andra resa, reseledare var Sippa. Ola som också skulle arrangera fick förhinder, även Svenne hade förhinder och kunde inte följa med. Åter igen flög vi med Ryanair, utresan fungerade bra men hemresan visade sig bli en mardröm. Skavsta hade strömavbrott och ingen hjälp fick vi av Ryanair. På eget bevåg bokade vi biljetter med SAS och fick byta flygplats mitt i natten från Bergamo till Linate. Hotellet var i en klass för sig, det skulle vara 1-stjärnigt men höll betydligt lägra nivå än så. Hotellfrukosten var en espresso i plastmugg med vaniljbagel som man fick av hotellets allt i allo gubbe. Charmigast med hotellet var hunden som låg och sov i korridoren.

I Milano bildades falangen "Gucci Boys", Pajas och Ankan var mer intresserade av parfym, kläder än av sedvanligt öl-drickande. På söndagen var det match, innan entre på arenan så inmundigades det ett antal öl på en korvkioskliknande servering. Väl inne på arenan var det många misstänksamma blickar från italienarna runt omkring, mest imponerande var röktofot med den italienska flaggan. Matchen i sig var en överkörning av Fiorentina från Inters sida, några riktigt snygga mål, bl.a. av Zlatan, bjöds det på. Milano är uppenbarligen inte en ölstad, lördagsförmiddagen hann vi promenera två timmar innan vi hittade ett hak som serverade öl. Kvällstid var lite bättre vad gällde öl, vi hittade ett område där fler pubar fanns, ett minus är dock italienarnas motvilja att tala engelska. Klubbens språkkunskaper i italienska är något begränsad vilket gjorde att mest kroppsspråk användes under resan.

Arrangörer

Sippa

Hotel Aliseo

Hotel Aliseo
Corso Italia 6
20122 Milan

235 kr
per person/natt

**VÅRT
BETYG**

0.58

Stadio Giuseppe Meazza - Söndag, 2007-01-21

Inter Fiorentina

3

1

0-1 Toni	5 min	
1-1 Stankovic	19 min	
2-1 Adriano	24 min	
	31 min	Fiorentina - Fabio (out), Giampaolo (in)
	62 min	Fiorentina - Blasi (out), Reginaldo (in)
	65 min	Yellow card - Burdisso (Inter)
	68 min	Inter - Maxwell (out), Ramiro (in)
	71 min	Yellow card - Potenza (Fiorentina)
3-1 Ibrahimovic	71 min	
	75 min	Fiorentina - Gobbi (out), Montolivo (in)
	76 min	Yellow card - Montolivo (Fiorentina)
	78 min	Yellow card - Stankovic (Inter)
	81 min	Inter - Stankovic (out), Dacourt (in)
	85 min	Inter - Adriano (out), Crespo (in)

Fredag

2007-01-19

Så va det dags igen, en resa, en match, några öl och trevligt sällskap. Frågan är som den bör, vart faan ska vi. Samlingen var som vanligt belagd på centralen och när jag anlände var det dags för att gå. Halt på vägarna och en olycka vid Gnesta avfarten gjorde så att vi fick ta en tidigare buss. Det som gjorde att denna resa kändes annorlunda var att det saknades 'folk'. Ankan hade brutit tredje kotan i höger eller var det vänster ben, Ola skulle bli journalist för Fn eller va det nu va och skulle lära sig skriva innan han kunde åka och Sven jobbade för ovanlighetens skull.

Men vi andra va på ett underbart humör och Sippa berättade om Kleeber som han hade med sig. För er som inte minns va det morgon medicinen som ni halsade i er.

Bussen tog sig sakta till Skavsta där vi inväntade planets avgång och det gjordes självklart med den del som för de flesta gjorde resan.

Planet var som vanligt trångt och fullt, men erfaren som man är sov man hela resan ner. Vad ni andra gjorde vete faan men glada var ni när vi anlände Milano som va resans mål. Och som vanligt kom Sippas väska sist på bandet, måste vara något med det Finska ryktet i världen.

Buss till Milano där vi alla blev förvånade att tom jag skulle kunna parkera bilen utan böter m.m. bilarna stod på trottoarer i korsningar och jag vet inte vart. Från den otroligt mäktiga centralen tog vi tunnelbanan till vårt underbara hotel och möttes av en lätt förvirrad gubbe som vi skulle bo inneboende hos, eller nästan iaf.

Mat blidde det också, självklart drack Sippa vitt vin till maten som bestod av diverse asiatisk föda.

Efter lite rundvandring så tog vi en öl för 8 euro eller blev det kanske 2. Ölen flödade och namn glömdes, Gucci köptes, match sågs och skratten flödade.

Lördag

2007-01-20

kära dagbok,

i morse vaknade jag upp och frös, vi skulle kanske ha stängt fönstret men det hade nog varit ännu värre att genomlida rökluften i rummet hela natten. Tyckte först att det vara konstigt att det luktar rök när det första man ser när man kommer in i hotellobbyn är rökning förbjuden- skylten, men sen såg jag hotellägaren sitta och kedjeröka på sitt kontor som ligger precis utanför vårt rum. Kontor förresten, när Kinkan frågade om frukost så visade sig att rökrummet/kontoret även fungerade som kök. Breakfast, sa Kinkan undrande? - yes, sa hotellägaren. - Breakfast, sa Kinkan igen, ännu mer frågande. - yes, yes sa ägaren. - But where, frågade Kinkan. - Here, sa ägaren med en svepande rörelse över rökrummet/kontoret/köket. Kinkan ville byta hotell, han tyckte inte att frukosten motsvarade ett enstjärnigt hotell. Inte heller det faktum att det inte fanns någon enskild lite droppe varmvatten i duschkranarna. Claes åt frukost, en espresso och en vaniljcroissant som marlbomannen skakade ur en vakuumpackning av plast. Jag äter inte frukost, det här är ett av skälen.

Bullen, Sippa och Pajas har berikat frukosten med någon finsk smörjolja, eller nåt. Det heter Saarenpää, kan det förresten vara någon typ av smörjolja, det är helt fruktansvärda ljud som kommer ur deras strupar. Ankan fanns inte på plats i morse heller, jag undrade om han verkligen hade brutit benet. Trist, höll båren?

Igår var det varmt, det var det inte idag. När de andra drog iväg mot domen var jag tvungen att vända tillbaka till hotellet för att hämta pengar och jackan. Det var inte svårt att hinna ikapp de andra. De går inte så fort längre. Men det är klart, är man tvungen att gå sick-sack över gatorna för att försöka få tag i en öppen bar går det kanske lite långsamt. Vi hittade till slut en bar där vi kunde dricka öl, surprise, surprise. Alla tog vanlig krantappad öl, brygger-danne glassade med nåt annat. Mörkt och australiensiskt tror jag det var. Alla gjorde likadant igen, sen började årsmötet. Det var mycket lugnare än förra året, tror jag. Alla drack mer öl. Vi höjde avgiften och vi lottade nästa års reseledare. Det blev Danne och Ankan, som inte var där än, märkligt.

Vi köpte en öl och satte oss i solen, den gick i moln, vi gick in och köpte en öl till.

Dags att gå vidare, flera hade blivit hungriga och vi gick in på första bästa pizzeria. Den var nog varken eller. Pizzorna smakade väl ungefär som hemma fast sämre och ölen kändes som...alla andra...

Vi bestämde oss för att dra vidare och barhoppa. Vi fick tag på en ställe rätt nära hotellet som nog mest försörjde sig som ett café. Ölen var hemsk, den var förmodligen dansk. I går hade vi fått reda på att socialt liv inte existerar i Milano under eftermiddagen. Vi beslöt oss därför att gå hem och vara kontinentala och ta en eftermiddagslur innan vi skulle ge oss ut på äventyrligheter i milanonatten. När vi väl kom tillbaka till hotellet, stod mannen med det brutna benet, frisk och kry, i hotellobbyn (om man nu kan kalla en inrökt soffa och en lite glasburk med en alldeles för stor sköldpadda i för lobby). Han hade inte brutit benet. Ankan mottogs med stoj och glam och välkomnades med lite sömn.

Det var ett ganska segt uppvaknande men alla hade det tydliga målet att vi skulle bege oss till de bohemiska kvarteren som heter Navigli. Alla kastade sig in i taxibilarna och åkte de 1000 metrarna framåt. Efter en stunds dividerande kastade vi oss in på en restaurang som höll på att plocka ihop. De flesta beställde pasta men hade missat det faktum att pasta räknas som en primo piatti, typ. Alltså nånting som man äter som förrätt. Bistert för ett gäng hungriga män. Ännu bistrare var det för Pajas och Sippa, de beställde oxfilé, eller någon typ av kött, eller köttslamsor snarare. Gräsligt. Jag vet, man kan undra hur Pajas som är i köttbranschen kan gå på en sådan nit. Att Ankan och Kinkan överhuvudtaget lyckades beställa var starkt.

Ljuset var så skumt att de inte såg vad det stod i menyn. Som om det spelade nån roll.

Nåväl, ölen var god och vi drog vidare till nästa pub, som faktiskt var en pub. Vi drog nog flera öl innan de började blinka i taket och vi var tvungna att förflytta oss hemåt. När vi i samlad tropp var på väg beslutade jag, Claes och dan att rusa in på en märklig bar som låg i flera plan mitt i en korsning, typ norrtull med bacchi wapen i mitten. Vi släpade oss upp för trapporna och det var min uppgift att beställa drinkar. Det gick inte i baren eftersom man först måste beställa av en kassörska som står med en kassaapparat och sedan gå och beställa. Det var inte så lätt heller eftersom de inte kunde växla och inte kunde engelska. Det tog tid, till slut fick vi vår grogg. Då började de blinka med lysena i taket igen. På vägen ner blev vi nästan omkullsprungna av den högsta kvinna jag sett. Två gånger. Utanför lyckades hon återigen rusa på oss och hon började prata engelska, eller nåt. Hon var jättestolt över sin dialekt. Jag var jätterädd för henne.

När blomsterförsäljarna började slåss utanför baren bestämde vi oss för att dra vidare. Taxiyrket verkar inte var populärt i Milano men till slut kunde vi bege oss iväg till stan hetaste kvarter. Hollywood skulle vara stans bästa ställe dit alla kändisarna gick. Vi kom in ganska snabbt och det var lätt att förstå.

Det var rena bunkern, downtown på 80-talet eller nåt liknande. Men det lär ha funnits ett vip-rum vi inte kom in i. Det måste varit fantastiskt.

Vi gick ut och hamnade på en nattöppen pizzeria istället. De sålde öl och slicar och vi träffade en riktig stekare från Sverige där. Han glassade med både kläder, stil och italiensk dialekt och lovade att visa oss runt. Han försvann nånstans, jag vet inte vart.

Kära dagbok, vi var rätt nöjda när vi drog hem sen. Dagen har varit riktigt bra trots att det inte hänt nåt dramatiskt. Det är värre nu, Claes ligger och sover i sängen bredvid och han snarkar nåt fruktansvärt. Hjälp mig!

Söndag

2007-01-21

10.00 - Alla har vaknat till liv. Vissa i den något trötta skaran envisas fortfarande med att hinna med stopptiden för den storslagna frukosten bestående av kaffe & vaniljcroissant. Andra (läs Bullen & Sippa) väljer att ta ett par klunkar av Sippas Sarenpää till frukost. Även denna morgon erbjuder duschen enbart kallvatten.

11.00 - Claes vidhåller traditionen och har för dagen valt att klä sig i skepnaden av den så omtalade och älskade 'Berben'. Noterbart denna morgon är även att lille Lars, har ett för dagen uselt morgonhumör, vilket fördröjer utgången något. Trots detta så är vi redan en timme efter uppstigning på gående fot.

11.30 - Vi hinner gå hela vägen till katedralen innan folk (läs schinkan) börja skrika efter mat. Eftersom vi åkt hela vägen till Italien så skulle man kunna tro att det var läge för att prova på det italienska köket, men icke sa Nicke. Nyfikenheten över om en Big Mac smakar likadant i Italien var större.

11.50 - När alla fått lite mat i magen så börjar suget efter dagens första öl infinna sig hos de flesta. Väl medvetna om att vi är mitt i de fashionabla områdena i Milano så går vi in i första bästa lokal som ser ut att servera alkohol, och möts av en prislapp på 120 riksdaler för en bärs. Tro det eller ej men detta har faktiskt en avskräckande effekt även på den mest törstige BI medlemmen, så vi lommar vidare.

12.30 - Vi möter upp Malin & Anders utanför katedralen och beger oss ner mot tricken som ska ta oss till San Siro.

12.55 - Framme vid tunnelbanestationen som ligger närmast San Siro. När vi kommer upp från tunnelbanan så uppenbarar sig en 'Mackeria' som även säljer öl. Här köps dagens första öl av samtliga medlemmar undantaget Bullen som tog det gamla vanliga, ja ni vet. Promenaden mot San Siro påbörjas...

13.25 - Efter några fåtaliga stopp hos tröjförälsjare och diverse kissvänliga platser så anländer vi till en ljuvlig Heineken bar precis utanför arenan. Vi stannar till och tar några öl, och ja ni vet, Bullen tar ett glas...

14.00 - Nu börjar matchnerverna göra sig gällande och vi sätter full fart mot våra platser. Malin tar täten och frågar sig fram mot rätt ingång och vi är snart på plats. Vi hinner knappt sätta oss förrän en lådprydd försäljare anländer. Låd-mannen mer eller mindre gisslantas och släpps inte förrän han har sålt allt drickbart i lådan till de mest törstiga BI medlemmarna.

15.00 - Matchstart Inter-Fiorentina (kommentarer kring matchen ingår inte i uppdraget för dagboksskrivaren). Däremot har jag en skyldighet som dagboksskrivare att berätta det faktum att i halvtid upptäcktes att någon hade klubbat mitt på golvet till toaletten i San Siro. Samtliga BI medlemmar har alibi för tidpunkten....

17.00 - Fotbollsfesten är spelmässigt över men fortsätter i form av eftersnack och törstsläckande drycker i den redan en gång besökta Heineken baren. Malin & Bullen fattar tycke för två manliga Inter supportorer eller om det var omvänt, vad vet jag. Trots att Malin kan flytande italienska lyckas hon inte övertyga Inter supporterna om Bullens yrke. Om det berodde på bristande språkkunskaper eller något annat vill jag vara osagt.

18.45 - Besöket på Heineken baren avslutas med att Bullen blåser av stolen och välter ett bord med tillhörande drycker. Promenaden mot tricken påbörjas tidigare än önskat.

19.00 - Ett historiskt ögonblick infaller. Sippa löser en biljett till tunnelbanan och trots detta faktum väljer att 'planka' - Åker dit. Dagboksskrivaren väljer att fotografera det inträffade och får en stark tillrättavisning av biljettkontrollanten.

19.30 - Vi anländer till restaurangen Ristorante da Bruno för att äntligen äta en äkta italiensk middag.

Till förrätt en antipasto i form av en buffé, som andrerätt serveras två olika sorters pasta och en risotto och som tredjerätt kalvkött. Middagen avslutas med en dubbelespresso och en sötsliskig limoretto. Precis så gott som det låter.

23.30 - Anländer delar av ligan till baren Il Bradipo, där vi möts av en lättsam och något 'hög' holländsk barägare som gladeligen tar emot några festglada svenskar. Beställning av en öl resulterar i en Staropramen.

00.30 - Byter till ett nytt ställe, vars namn jag borde komma ihåg, men minnet överskuggas av den Jim Morrison look a like som gästade baren. Jim hade Milan som favoritlag och var om möjligt mer hög än den flygande holländaren på förra stället. När baren stängde vid klockan 01.00 lät ägaren oss vara kvar, han till och med satte 'happy hour' priser på ölen i utbyte mot att vi sänkte ljudvolymen på våra 'Du gamla, du fria' och 'Just idag är jag stark'. Hygglig prick för övrigt.

02.00 - Ägaren beställer taxi och hemfärd mot hotellet.

Måndag

2007-01-22

Måndagen den 22 januari 2007.

Fick i uppgift att skriva om vad som hände medlemmarna i BI må 22/1-07 i staden Milano. Då minnena om vad som hände är något vaga blir det mer en tidstypisk skildring om en vanlig dag på en resa med Bajen International. Vet dock att inget utöver det vanliga skedde denna dag.

Här är Bullens berättelse:

Det är natt och jag ligger på ett enstjärnigt hotell i Milano (vet ej var stjärnan kommer ifrån, men ändå). Bredvid mig ligger Ankan. Ankan rosslar som fan, vet inte om han håller på att dö eller om han bara snarkar. Lovar mig själv att inför de andra i morgon säga att jag sovit som en stock hela natten. För om det visar sig att Ankan Ledergren verkligen ÄR död så vet jag att de andra kommer att skälla på mig mer än vanligt. Bara för att jag inte har räddat Ledergrens liv eller kallat på hjälp. Fan jag har annat att göra än att rädda livet på någon jävla gubbe som tror att han är så jävla snygg. Den här gubben råkar dessutom vara en av två som tillhör en utbrytargrupp i BI, de sk Gucci Boys. Tänker ej nämna namnet på den andra gubben i Gucci Boys men han är en stor pajas!

Själv vet jag inte om det är varmt eller kallt. Fryser som fan samtidigt som jag svettas. Varken sover eller är vaken. Har konstiga och ofrivilliga ryckningar i kroppen. Känner igen symtomen från tidigare resor samt efter Bajenmatcher och blöta kvällar på Kvarnen. Har många gånger undrat vad det är. Kanske beror det på tandkrämen, ska byta när jag kommer hem till Stockholm. Vaknar på RIKTIGT av att Ankan Ledergren sätter sig upp i sängen. Till synes vaken säger han 'så jävla skönt att äntligen komma ut'. ??? Vad menar han, inte det jag tror hoppas jag. Ankan Ledergren lägger sig igen och fortsätter att rossla. Nu blir jag rädd på allvar. Tar på mig jeansen och en bajentröja, Ledergren ska få dö ifred. Jag styr kosan mot det enstjärniga hotellets korridor. Klockan är halv tio. Snubblar på en gråhårig italienare som ligger på golvet utanför dörren. Italienaren visar sig vara hotellhunden och min vän Zorro.

Zorro röker på en cigarr, han ler lite snett och säger (till min förvåning) på flytande stockholmska 'de e lugnt, du e en cool snubbe Bullen, alla gillar dig'. Nu händer det som hänt de andra morgnarna. Min kropp blir radiostyrd. Mina ben går med resten av kroppen bort i det enstjärniga hotellets korridor. Jag vet vem som styr. Han sitter i värmen långt ner i jorden under Milano. Han har horn i pannan och kallar sig Belsebub. Han är hin hole, alla djävuls överstedjävul. Belsebub styr min kropp till vänster in i ett rum där det luktar Kolmården. På en pall i ett hörn sitter en av belsebubs smådjävlar, även han med horn i pannan. Denna smådjävul är mycket lik en bilmeck från Tallkrogen som jag känner och som heter Sippa. Smådjävulen säger lugnt 'Sarenpää' samtidigt som han sträcker fram ett tandborstglas med en icke oansenlig mängd klar vätska. Sarenpää betyder föresten god morgon på finska, tror jag. Min vana trogen så tar jag glaset och sveper dess innehåll.

Vätskan, som ej är av denna jord, är mycket stark o den spöar skiten ur kroppens samtliga organ. Jag vet nu att jag kommer att behöva gå sju korta steg, vända och gå sju korta steg tillbaka samtidigt som jag biter ihop och knyter nävarna, allt för att hålla döden borta. När jag avverkat de fjorton stegen kommer befrielsen. Blir som förbytt, älskar allt och alla. Milano är min mor och Lagerbäck min far, andra världskriget var egentligen inte så farligt och Haggis med näsblod är mumma. Smådjävulen tar själv ett tandborstglas med den klara vätskan och sveper. När han håller upp tandborstglas nummer två till mig ser jag att det står 'god morgon' på flaskan (fast det står på finska). Det står även 80 %. Tacka fan för att man måste gå fjorton steg. Undrar vad den klara vätskan består av, troligen nåt spill från Forsmark blandat med växellådsolja från en viss verkstad i Tallis. Tar tandborstglas nr två o blir så glad som bara en flicka som

just lämnat Kinkan kan bli.

Hör att de andra börjar samlas vid hotellets entré. Vid denna hotellentré bor en sköldpadda i ett akvarium. Akvariet är litet i förhållande till nyss nämnda sköldpadda. Tar ungefär en halvtimme för sköldpaddan att vända sig i sitt trånga bo. Tur för honom att han bara lever i ca. 70 år (vilket en gulörad vattensköldpadda gör). Tänk att vara sköldpadda i ett litet glasskåp i Milano, staden utan pubar.

Ser till min glädje att Ankan Ledergren är med. Han lever alltså!!! Drar en lättnandes suck. Detta besparar mig en massa skäll samt kanske ett o annat polisförhör o sannolikt en betydligt längre vistelse i Milano än vad som var tänkt.

Alla liknar zombies o vi påbörjar den åtta våningar långa resan ner mot Milanos gator, några tar hissen o några tar trapporna. Myran är en av dom som tar trapporna. Av någon anledning börjar han jaga mig. Jag börjar springa o tycker det hela är ganska kul tills jag vänder mig om o ser myrans blick. Blir nykter o börjar springa nedför trapporna för livet. Efter en stund hör jag en smäll och ett 'öhhh aaaaaaajjj'. När jag vänder mig om ser jag myran i en ställning som man ej ens ser i tyska porrfilmer från sjuttiotalet. Blir lugn då jag förstår att myran ej längre är kapabel att fortsätta springa/göra mig illa.

Eftersom vi avverkat matchdagen så blir denna dag en typisk BI dag, dvs sakta glida runt på stadens gator för att leta efter pubar. Att hitta en riktig pub värd namnet i denna stad är en uppgift som t.o.m. är övermäktig en BI, det finns inga! Vi glider fram i regnet, ibland kliver vi in på nåt caféliknande hak o tar några flask öl Becks. Efter att ha avverkat ett antal caféer och ETT ANTAL BIRA känns det som om några saknas. Strunt i det, vi glider vidare. Råkar en sund senare se två bekanta ansikten inne i en Gucciaffär. GUCCI BOYS!!! Ser ut som dom provar parfym, de luktar på varandras handleder. Nu går det upp för mig vad nian Ledergren menade när han i natt sa 'så jävla skönt att äntligen komma ut'. Går genast fram till de andra för att anmäla intresse om en ny rumskamrat på nästa resa. Säger att jag tar vem som helst, erbjuder mig t.o.m. att återtaga min gamla rumskamrat från Glasgow, good old Törst-Sven.

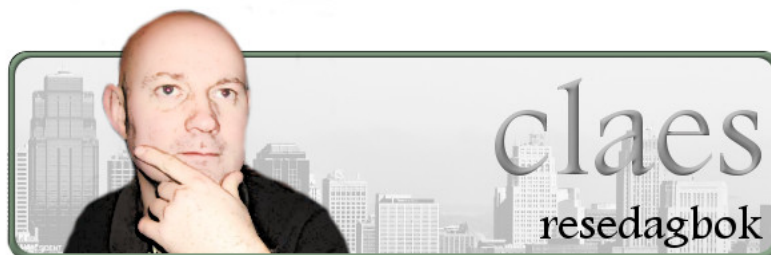
Om det var denna dag vi såg Domen vet jag ej. Den var dock väldigt stor o fin. (Domen = Ankan Ledergrens intimare delar samt en byggnad i staden utan pubar).

Denna dagen den 22/1-07 avslutades på det som kan kallas en riktig pub (vi var här dagen innan alt. dagen innan den dagen ?). Här drack vi ganska många öl vilka säkert höll en god nivå vad gäller alkohol. Dock, har man startat dagen med 'god morgon' så framstod ölen som vatten från sjön Dreviken. Det sista jag minns från denna sista pubkväll är att Sippa verkar vara nykter. Blir orolig för hans välmående. När vi lämnar puben och jag ser att Sippa har svårt att stå på sina fötter (iklädda boots från SkoUno) o han och jag får hjälpa varandra hem blir jag lugn o jag vet att allt är som vanligt. Hem till sista natten med Ankan Ledrgren på hotellet o till mina demoner. JÄVLA TANDKRÄM!!!!

Bullen.

Tisdag

2007-01-23

Klockan är väl ca 03:00 eller nåt, Dan och Lasse kommer insläntrande till hotellet. Undertecknad hade ju äran att dela rum med Lasse, ca två minuter efter han lagt sig börjar han snarka så in i helvete. Genom de 'tjocka' väggarna hör jag Danne gå igång med sågverket också. En annan får slå på TV:n och kolla italienska kanaler, ingen höjdare kan jag intyga. Efter ca 7-8 sparkar lyckas jag få tyst på den snarkande roomien och sömn kan infinns.

Vi checka ut från hotellet, runt hörnet tar vi en god frukost (den enda på hela resan) på Caféet vägg i vägg med hotellet. En speciell njutning är deras färskpressade juice, den smakar underbart. Danne mår pyrt, undertecknad får hämta hans väska efter frukosten, Dan promenerar.

Tunnelbana till Centralstation, där sprids sällskapet lite grann, gamfolket tjoar på så att vi ska hinna med bussen till Bergamo. Vissa yngre förmågor i klubben håller på att äntra fel buss. Framme på flygplatsen lämnar vi väskorna för förvaring och tar lokalbuss till Bergamo stad.

Regn och åter regn, vi går, går, går och går omkring. Pizza intages, några dricker bärs, andra läsk.

Late shopping, Myran köper handväska (han hävdar att det är till Vivan men vi andra undrar om det är till hans lördagsutstyrsel). The Gucci Boys sniffar parfym, de står med varsin remsa och sniffar så att näsvingarna glöder, vi andra smiter diskret iväg för att inte bli beblandade med denna utbrytarfalang..

Efter några timmar i Bergamo, när det börjat skymma och blivit mörkt, tar vi bussen tillbaka till flygplatsen. Rykten börjar uppstå om strul med hemflyget. Vi hämtar ut väskorna och beger oss till incheckningen, där står det 1 timmes försening.

Vi märker att andra resenärer inte checkar in sina väskor utan börjar gå iväg, snart poppar 'Cancelled' upp på skärmarna. Den information som ges är att man ska få hjälp i lucka 5 (där alla andra resenärer för övrigt också är). Ryanairpersonalen försvinner spårlöst. Vi delar upp oss, några i lucka 5, några börjar ringa hem samt några börja kolla på nätet.

Ett tips som Pajas får från Gittan hemma i Sverige är att SAS flyger från Linate morgonen efter klockan 06:35. Vi hör från andra resenärer att de bokats in till Stansted - England samma kväll (grattis till dem som troligtvis fick stanna i Stansted, eller Stannsted he he). Vid denna tidpunkt visste vi inget om den lätt nivå-sänkta grävmaskinist som gjort vår hemresa något strulig.

Efter många turer så bokar vi 9 platser på SAS-planet. Tack vare IL Pollo Grosso (Ankan), som hade en husförsäljning på sitt VISA-kortskonto, så kunde vi boka dessa biljetter Online. Flyget ska gå via Köpenhamn till Arlanda.

Efter ytterligare dividerande så bestämmer vi oss för att ta två taxibilar till Linateflygplatsen (för övrigt den enda flygplats som SAS har kraschat ett plan på). Uppenbarligen trodde båda taxichaufförerna att vi var i Monte Carlo för snitthastigheten stannade nog på 160 km/h. Då ska man veta att det var kolsvart, regnigt och vägarna var inte helt raka, dessutom blev det en genväg genom något slags obskyrt industriområde. T.o.m. Bullen erkände att han inte var helt kaxig när taxifärden pågick.

Väl på flygplatsen startar nästa diskussion, var ska vi övernatta!?! Klockan är ca 22:00 och tydligen är det någon slags modevecka i Milano så antalet hotellrum är något begränsat. Vi får napp hos två rumänska pundare som gärna kör ut oss i skogen för 45 Euro per bil, de vet ett 'jättebra' hotell, de ska bara ringa och kolla tillgänglighet (d.v.s. om deras bröder har vässat sina yxor, polerat sina strap-ons osv). Vi känner oss inte helt bekväma med situationen så vi tackar Nej till deras erbjudande. Ytterligare försök görs med 'normala' taxichaufförer om att bli körda till något hotell men åter igen blir vi påmind om att Italienare får en gyllene stör uppkörd i arslet så fort någon försöker prata engelska med dem.

Nu börjar tankarna hos de flesta bli att en natt på flygplatsen får vi nog uthärda. Gammelsmurf Kinkan har ju diverse ålderssymtom så han blir den ende som tar in på hotell, han åker iväg med någon slags transferminibuss till något hotell (detaljer om detta vet inte undertecknad eftersom undertecknad var inte avundsjuk på en mjuk säng...). När Kinkan försvunnit och vi andra avnjutit en kvällsmacka så tar vi oss upp en trappa till avgångshallen. Vi intar en sektion med härligt, stålramsstoppade soffor. Trots att de flesta resedeltagarna har ordentligt med underhudsfett är det oerhört obekvämt att kampera i dessa soffor. Bullen kommer på en briljant idé, vi mordhotar Kinkans hotell, en bra idé förutom att ingen visste hur man mordhotar en byggnad. Att ringa och terrorisera Kinkan var det ingen som vågade, att väcka en björn som sover kan ju vara förenat med livsfara.

IL Pollo Grosso går så långt att han lägger sig raklång på golvet, ta mig fan om jag inte faktiskt hörde några snarkljud från honom senare. Danne som har minst underhudsfett var klok och försökte sova sittandes. Efter några timmar var det dags att förbereda hemfärd. När vi väl stod i incheckningskön så kom en rosenkindad Kinkan, ingen frågade hur han haft det...

Onsdag

2007-01-24

Efter att ha gått runt Linateflygplatsen i hopp att finna en säng eller åtminstone en soffa utan stållramar var 60:e cm samt en skrikande unge som omöjliggjorde någon vila beslutar jag mig att gå ner en trappa för att hitta en bättre sovplats. Jag drar ner mössan och huvan över huvudet för att få sova några timmar. Då startar det Italienska riksförbundet för flygplatsstädare sitt stormiga årsmöte. Mötet består av 15 Italienska flygplatsstädare som alla vill ha sista ordet. Efter att ha gnisslat tändar i 2 timmar och övervägt både självmord och att städa flygplatsen själv ger jag mig upp till de övriga boysen. Alla ser pigga ut. Bullen kommer studsande ut från toaletten efter att ha genomfört både övre och undre toalett. Jag tror att det var Bullens 1:a tvätt i varmvatten på 6 dagar, SAS blev glada, alla blev glada.

Klockan är 05.00 och vi börjar förbereda incheckningen. Det stora samtalsämnet är om Kinkan blev bortförd av de Rumänska taxichaufförerna och tillbringa natten bunden runt en stolpe. Vi kom överens om att ljuga ihop en story om att vi hade sovit hela natten när vi skulle möta Kinkan på morgonen. Jag har aldrig sett Kinkan så utvilad, nyrakad, hel och ren tidigare och dessutom proppmätt efter en kanonfrukost. Våran lögn kom på skam, Kinkan hade aldrig sett ett mer slitet gäng förutom Bullen som gjort övre och nedre toalett och druckit rakvatten.

Väl ombord på SAS fligheten som skall starta 06.30 meddelas att fligheten är försenad ca 45 minuter beroende på att tyskarna inte ville ha oss över sitt luftrum. Sippa sitter bredvid en kostymklädd herre som förmodligen varit på ett styrelsemöte i Milano och försöker inleda en dialog. 'Ehhh haruu vari på fotboll du me' Sippa möts med tystnad 'Ehhh fick du osså boka om från Ryan air. Herrn verkade ändå förstående. Till slut får vi tillstånd att lämna Milano och på väg för mellanlandning i Köpenhamn. Vi börjar inse att tiden börjar rinna ut för att hinna byta plan i Köpenhamn. Men piloten skonar de övriga passagerarna från våran odör och kör ikapp det mesta av tiden. Väl framme i Köpenhamn har vi 10 minuter på oss att byta plan. Efter en språngmarsch hinner vi ändå med. Clabbe tittar ut genom fönstret och säger att dom verkar ha likadana väskor som oss i det andra planet. Vi kom med men inte bagaget.

Fler fick problem med att komma åt sina dörrnycklar hem som låg i bagaget. Men efter många samtal så löste sig även det.

Vi ses i Barcelona. Ankan